

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena

Iar și iar cobor la Israel, căci scris este în Scripturi că precum M-am suit la cer, tot așa voi și coborî, și iată, cobor mereu. Cobor, că scrie în Scripturi, și Eu trebuie să împlinesc Scripturile toate, până ce nu va mai rămâne nimic din Scripturi neîmplinit. Precum M-am înălțat, tot așa și cobor, și nimeni nu se coboară din cer decât cel ce se suie. Ferice celui ce se suie la cer că acela și coboară, precum este scris că cine nu se naște din cer nu poate fi al împărăției cerurilor. Amin.

Israele, Israele, scumpul Meu popor, Eu din cer M-am coborât când M-am născut din Fecioara mama Mea. Măi copilul Meu, Eu de aceea M-am putut sui la cer în ziua înălțării, pentru că am fost născut din cer, și sunt Fiul Cel dintâi al împărăției cerurilor, și omul Mă are pildă de naștere de sus, de coborâre și de suire. Eu până n-am împlinit aceasta n-am rostit Scriptura care spune despre nașterea de sus. Am venit, tată, iar la tine, M-am coborât din cer pe nori așa precum M-am suit, pe nori de îngeri, așa precum M-am înălțat. Stau deasupra ta și grăiesc din nori de îngeri și îți pun iar masă; masă de cuvânt cald, izvor de cuvânt proaspăt, mană cerească, fiule, ca să mănânci și să bei și să te îmbești de dragoste de Dumnezeu și să Mă iubești, poporul Meu, și să calci pe urmele Mele și să-Mi fii tu cărare Mie, cărare, tată, între cer și pământ, că dacă n-ai fi tu cărarea Mea, Eu cum aș mai coborî? Eu la ce aș mai coborî? Dar iată, am cărare și cobor și te scriu în carte că vorbești cu Dumnezeu, și apoi Mă fac carte prin mâna ta, Israele, și Mă fac cunoscut omului cel fără de duh și lucrez precum am lucrat când am scris Scriptura, tată. Eu așa am scris Scriptura pe pământ, așa precum o scriu și acum, iar Scriptura se numește Dumnezeu, se numește Cuvântul lui Dumnezeu. Nici o carte nu este adevărată. Numai Scriptura este adevărată, pentru că ea este din Mine și pentru că Eu sunt cărarea și adevărul și viața. Amin. Cine nu are această viață, acela nu are viață și nu are adevăr și cărare sub picioare.

Ți-am făgăduit, copilul Meu Israel, că voi veni la tine ca să scriu în carte despre minciuna înțelepciunii care vine de la om; să scriu în carte că omul fără Dumnezeu este om fără duh și este dat împrumut duhului rău de bunăvoia sa, așa cum s-a întâmplat cu omul cel de la început, care a trecut peste Duhul lui Dumnezeu ca să fie mai mare, și atunci s-au clătinat toate de la locul lor, tot ce a creat Dumnezeu s-a clătinat atunci. Dar este scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: «Încă o dată voi mai clătina cerul și pământul», că Eu, Israele, trebuie să așez la locul lor pe cele clătinate, și se va simți punerea la loc a celor clătinate. Am grăit prin gura apostolului Meu din grădina Mea care rostește peste tine cuvântul cel venit la el din cer, am grăit prin gurița lui înaintea ta și am spus prin Duhul Sfânt, prin vorbire de Duh Sfânt am spus că cea mai mare minune pe care am făcut-o Eu prin această lucrare din cer coborâtă este minunea omului cel nou, care trăiește după cuvântul lui Dumnezeu, care se mișcă întru cuvântul rostit de Dumnezeu, care-și ia prin cuvânt și prin împlinire de cuvânt chipul și asemănarea lui Dumnezeu, așa precum Eu l-am făcut pe om la început. Atunci l-am făcut, iar acum l-am născut din cer, așa precum Eu M-am născut din cer, și apoi M-am suit, și iată, cobor din cer dacă M-am suit la cer. Așa și tu, copil născut prin cuvântul Meu, care a venit din cer la tine. Iată naștere de sus, naștere prin cuvânt. O, ce minune am lucrat Eu în tine, Israele! De aceea am plămădit Eu această lucrare și acest popor, ca să nasc în el fii de sus, fii din cer, așa precum am fost Eu. Eu prin cuvânt M-am născut din cer. Cum, tată, cum prin cuvânt?

Israele, Israele, stai sub învățătura Învățătorului tău și să nu cumva să-ți trebuiască învățătură împrumutată, că omul cel dintâi pe care l-am făcut Eu așa a făcut, a împrumutat de la duhul rău învățătura și a pierdut omul învățătura lui Dumnezeu dacă a făcut așa. Eu sunt Învățătorul tău, și tu să nu iei de la nimeni decât de la Mine. Să nu iei de la tine, să nu faci ca

Adam, Israele, fiul Meu. Să nu iei de la tine, și să faci ce am făcut Eu cât am stat lucrător între oameni. Eu am luat de la Tatăl și am lucrat tot ce Mi-a spus Tatăl, și de la Mine n-am lucrat. Să nu iei de la tine, că iată ce a pățit poporul acesta care a fost pornit de Mine la început când Eu am deschis cerul și M-am coborât în stâlp de foc înaintea lui ca să-i vorbesc din rug așa precum am grăit lui Moise. Verginica a fost rugul cel aprins înaintea poporului Meu de azi, iar Eu din rug vorbeam cu poporul de azi și scriam legea omului nou, legea raiului, așa cum am scris-o pe vremea lui Moise. Poruncile date de Mine lui Moise, aceea este legea raiului, legea din care a căzut omul. Și acum, vezi tu ce fac, Israele? Vin la tine și îți împrăști lecția raiului și îți descurc înțelesul poruncilor lui Dumnezeu, căci Verginica dacă a venit la Mine n-a luat cu ea focul din rug, și l-a lăsat înaintea ta, Israele român. Focul din rug, ce era? Era cuvântul lui Dumnezeu, care curăță arzând. Și iată, focul din rug nu se stinge în veci, precum Eu nu Mă sfârșesc în veci. De aceea, tată, îți spun să nu iei de la tine ca să lucrezi peste tine, și să iei de la Mine, că iată, focul din rug s-a născut înaintea ta prin Verginica, și ceea ce se naște din cer, aceea rămâne.

Fiule, dacă tu ești născut din cer, tu trebuie să rămâi, și dacă rămâi, trebuie să mănânci foc așa cum a mâncat Ilie, proorocul Meu. Mănâncă foc, Israele, și să arzi, tată, ca Mine, și să stai înaintea Mea ca o făclie arzând, că Eu cu această făclie dau foc pământului și cerului și Îmi împlinesc cele pentru arătarea celor ce nu se văd. De aceea ți-am spus să te înflăcărezi, să te îmbujorezi de arșița focului sfânt și să fii în Mine, în inima Mea să fii, și să n-ai alt dor și altă iubire. Iubește-Mă cu tot focul inimii tale, că bună este iubirea de Dumnezeu, și va învăța omul, va învăța de la tine că numai Dumnezeu este adevărul, iar înțelepciunea omului este minciună, și se va uita omul la minciuna lui și va vedea că nu așa trebuia să lucreze. Omul trebuia să lucreze numai ce i-a spus Dumnezeu la început când i-a dat raiul. Omul trebuia să lucreze ce i-a dat Dumnezeu să lucreze și nu altceva, că vreau să te scot pic cu pic, Israele, ca să nu mai stai înconjurat de lucrul minciunii, și te voi da pildă de om nou și de ascultare și de lucrare cerească. Eu pic cu pic te scot, și lucrez prin tine ca să te scot din lucrarea minciunii care a fost lucrată de om, și tu vei lucra apoi ce i-am zis Eu omului întâi.

Israele, ce i-am zis Eu omului să lucreze? I-am dat raiul lucrat din Mine, și i-am zis omului să-l păzească și să-l lucreze așa cum Eu l-am lucrat, așa cum Eu i-am arătat, așa cum îți arăt și ție, omul Meu cel de azi, că tu, Israele, ești omul Meu cel de azi, nu omul cel de azi. Omul cel de azi e omul minciunii, iar omul Meu cel de azi ești tu, poporul Meu, care trăiești și te hrănești cu Mine, cu cuvântul Meu. Vezi, tată, cum este învățătura? Ai învățat tu așa ceva de la omul care te-a legat de școala lui când tu te-ai dus să înveți școală? Școala nu se învață așa cum ai învățat tu. Școala aceea a fost minciună, și fii atent, că școala e școală, și minciuna e minciună, fiule. Școala este ceva veșnic, iar minciuna se face deșertăciune. Numai ceea ce este veșnic se numește școală, iar ceea ce se destramă este deșertăciune și goană după aur, adică după vânt. Ai văzut ce a făcut aurul din om? Ai văzut, Israele, ce a făcut aurul? A făcut mai rău ca ceea ce a făcut Lucifer. Aurul s-a făcut avere pentru om și l-a înșelat pe om cu strălucirea lui și l-a făcut rob pe om, iar omul pentru aur a născut minciună, s-a zbatut să nască minciună și să-i dea trup și s-o arate în fața omului și să cumpere aur pe minciună. Iată cum vine această lucrare: cu minciuna capeți aur, iar cu aur cumperi minciună și rodul minciunii. Și voi lua aurul și voi cumpăra cu el împărăția cerurilor și o voi arăta omului, ca să vadă omul ce trebuia să facă el cu aur dacă a vrut să umble cu aurul. Omul nu avea împărăția lui Dumnezeu când aflase aurul, că o pierduse dintru început. Dar cu aurul trebuia să se zbată să-l dea în schimbul împărăției pierdute.

Iată ce fac Eu azi cu aurul. Tu nu ai aur, Israele, că tu ai fost un popor de jos, fiindcă Eu din cele ce nu sunt te-am întocmit, nu din cele ce sunt, ci din cele ce nu sunt pe pământ. Te-am întocmit din nimic, așa cum din nimic am întocmit pește acolo unde nu era pește, și am spus apostolilor Mei care se trudiseră o noapte întregă pentru pește, le-am spus să bage năvodul și să ia pește, și au luat pește; dar nu era pește, și era cuvânt, și așa i-am hrănit Eu pe ei cu cuvântul

cel întrupat, și așa M-am întocmit Eu întru ei. Pic cu pic M-am întocmit întru ei, căci din nimic am lucrat prin cuvânt pește și pâine și vin, și viață din moarte am lucrat, și lumină din întuneric am lucrat peste orbi și peste surzi, căci am făcut auz acolo unde nu era auzul, și am făcut vedere acolo unde nu era vedere. Dar omul care te-a luat la școala lui ca să înveți de la el, a făcut așa cum am făcut Eu? Omul a voit să facă, dar a făcut bietul de el așa cum au făcut filozofii lui faraon atunci când făceau și ei, cu duhul răului și al minciunii, minuni ca și Moise. Dar la ei se chemau minuni, iar la Moise se chema puterea lui Dumnezeu. Vai și iar vai de omul care lucrează minuni și lucrări minunate care ies de la om, că acela face ce au făcut înțelepții lui faraon, înțelepții pământului, care nasc puterea răului, iar răul se face trup, și se face fiu al lumii, și din el se naște rău, se naște fiu al minciunii și filozof lumesc, așa cum erau cei de la faraon. Acest fel este lucrarea care se numește „știință”; acest fel este omul care se numește „om de știință” și „filozof”, dar Eu nu l-am numit „om de știință”, și l-am numit „științific”, așa am numit Eu lucrul acesta. Știința a fost furată, fiule, căci prin neascultare omul a luat știință, și așa s-a început veacul științei omului, veacul omului, Israele, căci Domnul este fără de veac, Domnul este veșnic și fără de timp.

Poporul Meu, nu cârți tu, cel ce ești învățat să Mă împungi și să Mă tachinezi, și nu te sminti nici tu, cel ce te întrebi de cele ce te înconjoară și care sunt născute din știința omului, știința cea furată prin neascultare, prin furt, Israele. Pe tine, poporul Meu, te-am făcut năvod de prins pește, iar năvodul se aruncă în mare, în apă se aruncă. Pe tine, poporul Meu, te-am luat din mijlocul veacului omului, te-am luat dintre oameni ca să-Mi fii Mie ogor și popor, așa cum l-am luat pe Avraam dintre cei cu amestecarea limbilor, și te-am născut prin cuvânt, așa cum Eu M-am născut prin cuvânt. Eu prin cuvânt M-am născut din cer și de pe pământ. Cum, tată? Dar tu știi cum. A venit cuvântul din cer prin prooroci, și apoi prin îngerul bunevestiri, și cuvântul s-a împlinit; s-a întrupat în mama Mea Fecioară, care a crezut în cuvântul lui Dumnezeu, în proorcii și în trimișii cerului, și M-am întrupat și M-am născut în veac. Pe tine, Israele, tot așa te-am născut. A coborât cuvântul din cer, și te-a suit la cer cuvântul Meu, și tu ai crezut, și apoi te-ai născut din cer prin cuvânt, și te-ai făcut om al lui Dumnezeu și te-ai smuls din amortire și te-ai lăsat spre înviere, și fericiți vor fi cei ce au avut și vor avea parte de învierea cea dintâi, că moartea a doua nu mai are putere peste ei. Te-am născut din mijlocul morții veacului, în mijlocul morții veacului omului, și te-am numit poporul Meu, Israele, și te-am numit fiul Meu născut din cer, și pic cu pic stârpesc din jurul tău veacul care te-a ținut în moarte, că pe tine din moartea cea dintâi te-am luat și te-am întocmit fiu născut de sus, din moartea aceea pe care omul o numește viață. Stau cu tine în mijlocul morții veacului omului și pic cu pic stârpesc din jurul tău știința care vine de la om, și fac raiul iar, așa cum l-am făcut la început, dar lucrez prin tine în mijlocul iadului de pe pământ, în mijlocul fiarelor de pe pământ, că și Eu, tată, am venit pe pământ și am stat treizeci și trei de ani în mijlocul științei omului și al lucrului ei. Iar tu să ai răbdare mare, căci răbdarea Mea nu s-a terminat când am trecut în cele ce nu se văd, ci am mers cu răbdarea înainte prin cei ce au fost născuți din cer, prin cei ce sunt născuți din cer.

Ce se întâmplă, Israele, dacă Eu nu treceam în cele nevăzute? Tu nu știi ce se întâmplă dacă Eu nu M-aș fi acoperit cu cele ce se văd. Stau acoperit cu cele ce se văd, ca să ai tu loc în timp. Eu n-am plecat niciodată de lângă ai Mei, dar M-am ascuns în ei, și de aceea am spus Eu că omul Mă caută și nu Mă mai găsește, că Eu sunt acoperit.

Omul nu Mă poate găsi decât în el. Cum Mă poate găsi omul în el? Prin asemănarea lui cu Mine, întru ascultare de Tatăl.

Vreau să Mă arăt omului în tine, fiule din Israel, și de aceea am zis să te lași să fii după chipul și asemănarea Mea și la chip, și la duh, și la lucrare, căci împărăția Mea ești tu, omule al Meu întru care Eu Mă odihnesc în vremea aceasta. O, fiule, fiule, știi tu că niciodată nu M-am odihnit în om ca acum? Acum, iată, încap și cu odihna, și cu lucrarea Mea în om, și lucrez de pe tron peste pământ, că tu ești tronul Meu de înviere și de judecată, Israele, copilul Meu. Dacă ești

înconjurat de veacul științei omului, de cele ale științei omului, nu te îndoii, dar nici nu te bucura, căci tu ai de lucrat cu Mine, și vom desființa prin ascultare de Tatăl toată deșertăciunea care vine de la om și de la aur, fiule. Omul pentru aur face știință și o dă pe aur, ca să aibă aur omul, iar aurul este un dumnezeu mincinos chiar dacă strălucește. Omul trebuia să lucreze ce i-a dat Dumnezeu să lucreze, și nimic altceva nu trebuia să facă, dar dacă a făcut, Eu lucrez cu tine ca să ajut pe om să capete înapoi slava pe care a pierdut-o. Știința era a lui Dumnezeu, și omul n-a ascultat să nu ia din pomul științei, și iată, de atunci omul este al științei, nu al lui Dumnezeu, și nu vrea omul științei să creadă că el nu este omul lui Dumnezeu. Cea mai mare minciună este spusă atunci când omul științei spune că este omul lui Dumnezeu. Sunt mulți între oamenii științei care se roagă lui Dumnezeu să-i ajute în știința lor, să-i ajute să facă așa și așa, dar cine-i aude? De auzit îi aude Dumnezeu, dar auzind nu aude Dumnezeu, căci Dumnezeu nu Se dezbină pe Sine.

O, Israele, mare și grea este, tată, lucrarea de răscumpărare a omului pe care l-am pierdut la început. Greu am mai lucrat și atunci cu Israel, și nu M-am ales decât cu Avraam și cu făgăduința făcută peste el, și care Mă frământ și Mă zbat alături de tine, Israele de azi, s-o săvârșesc cu bine și cu pace, tată, și cu înviere. Numai cu Avraam M-am ales din toată truda Mea; cu el și cu cel care seamănă cu el în lucrare, căci Avraam a fugit din mijlocul amestecării limbilor și a stat cu Mine în lucru, și tot așa vreau să fac și cu tine, fiule al lui Avraam, fiule născut din cuvântul Meu. Să fugi, fiule, și să fugi bine dacă fugi, să fugi de turnul Babel, să fugi, că turnul acesta va avea prăbușire mare de tot. Să fugi, Israele, de acest turn care se numește Babel, adică Babilon. Fugi, tată, din mâna omului care te ține în mâna lui. Fugi, fiule, că-ți dau putere, și ți-am dat putere să te smulgi. Când erai rob, nu te puteai smulge, și te chema forțat la școala lui, și ai auzit numai minciuni de la el, dar acum ești liber, și vino la Mine și la școala Mea, că avem mare lucrare de lucrat. Am de împlinit cu tine Scriptura care spune că știința se va sfârși, că darul limbilor va avea capăt, că omul înțelept și cărturar nu va mai fi găsit pe nicăieri, și se va auzi glasul Meu care va grăi: *«O, deșertăciune a deșertăciunilor, care ai gonit șapte veacuri ca să prinzi vânt și ai prins furtună, și furtuna te-a șters de pe pământ!»*.

Fiule, ce ai învățat tu la școala cea care vine de la om? Te întreb pământeste, tată. Ai învățat fizica și chimia și matematica și biologia și botanica și agricultura. Așa scria pe cartea pe care tu învățai, așa cum pe cartea Mea scrie Scriptură, scrie Cuvântul lui Dumnezeu. Oare, ție, poporul Meu, îți trebuiau aceste cărți? Și dacă îți trebuiau, pentru ce îți trebuiau, tată? Omul de ce învață aceste cărți? Învață ca să zidească la veacul acesta omenesc, de aceea învață. Învață omul ca să clădească ceea ce se va dărâma. Vezi tu de ce învață și de ce clădește omul veacului acesta, omul cel fără Dumnezeu? Vezi tu ce scrie pe cărțile scrise de om? Scrie deșertăciune, nu scrie Dumnezeu. O, dacă ar fi de la Dumnezeu cărțile acestei învățături, ar scrie pe ele numele Meu și nu alt fel de nume.

Omul de știință a scormonit cu mintea lui și s-a băgat în tainele facerii, așa cum s-a băgat Adam să mănânce de unde nu trebuia să mănânce. Omul a scormonit cu mintea lui și apoi a zis că e deștept, și și-a făcut cărți și le-a dat nume de om, și a scris pe ele fizică și chimie și biologie și filozofie, dar pe niciuna din cărțile omului nu scrie neascultare, nu scrie moarte, nu scrie deșertăciune. Cei mai deștepți oameni au fost cei care s-au făcut creștini, cei care au lepădat toată știința pământescă și s-au întors la Dumnezeu ca să fie răscumpărați de viață și de ascultarea de Dumnezeu. Dar e mare lucru să fie omul creștin, adică Hristos, adică om în care stă ascuns Hristos. Omul creștin trebuie să fie ca Hristos în purtare și în lucrare și la vedere, ca să poată Hristos să-l ia și să-l facă ucenic lucrător, adică Hristos lucrător pe pământ între oameni. Creștinul care nu lucrează cum trebuie asemănarea lui Hristos în el, acela este în căutarea lui Hristos, dar creștinul care este creștin adevărat, acela Îl găsește pe Hristos înăuntrul său, după cum este scris: *«Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru»*.

Vreau să fac din aur pâine de la Dumnezeu, ca să înțeleagă omul ce este bine de făcut. Israele, Israele, veacul omului e veacul aurului, e veacul lăcomiei, tată. Dacă omul nu ar avea duhul lăcomiei peste el, n-ar munci omul atât de mult ca să-și agonisească deșertăciunea și nume mare peste deșertăciunea lucrată de el. Nimic nu cunoaște omul după ce atât de mult a scormonit și a învățat. Nimic nu-l ajută pe om învățătura lui, și vreau să scriu sfârșit peste știința omului, și vreau cu tine să lucrez și cu știința Mea în tine, cu cea dată de Mine, nu luată de tine, Israele român, poporul Meu prin care Îmi anunț împărăția. Voi nimici tot ce a făcut omul, și va rămâne tot ce a făcut Dumnezeu. Voi coborî pe Duhul Sfânt, și cu acest foc voi prefăce în cenușă toată știința omului și toată facerea care vine de la știința omului.

Fiule care ai pe Dumnezeu, să înveți carte de la Mine, tată, și să te faci iscusit prin ascultarea cuvântului Meu, că Eu mereu voi cuvânta peste tine, fiindcă Eu sunt fără de sfârșit. În cartea care iese de la om scrie să faci păcat chiar dacă nu se vede bine ce scrie. Scrie că păcatul e viață, așa scrie, tată. Scrie că dacă nu păcătuiești te îmbolnăvești. Să știi și să crezi că așa scrie, tată. Aud oameni pe pământ care se învață unul pe altul să facă păcat ca să nu mai fie bolnav. O, copilul Meu, tu nu știi, tată, de ce s-au plămădit cărțile pe care le învață omul de la om. O, ce lucrare a fost aceasta! Ce minciună mincinoasă a fost cartea omului! Omul ispititor te-a învățat să crezi în cele ce el a ispitit, și te-a învățat să știi și tu lecția ispitirii de Dumnezeu. Eu i-am spus duhului acesta: «*Înapoia Mea, satano, și să nu ispitești!*». Dar când duhul acesta a venit la tine, omule, ca să ți se pună la picioare, tu nu i-ai spus „*Înapoia mea, satano!*“. De unde, că omul l-a învățat pe de rost și i-a stat supus și a învățat de la el, și omul zice că păcatul este viață, și nu mai zice omul că e păcătos. Când l-am întrebat Eu pe Adam: «*Unde ești, Adame?*», Adam Mi-a răspuns: «*M-am ascuns, Doamne. Am păcătuț și m-am temut apoi de Tine și m-am ascuns*», dar omul cel de azi nu se mai lasă nici căutat, nici strigat, că Eu mereu strig și spun: «*Omule, unde ești?*», dar omul nu mai răspunde nici cât a răspuns Adam, care a spus că a păcătuț și că s-a ascuns de teama de Dumnezeu.

Omule, omule al veacului, tu nu mai știi că păcatul e păcat, nu mai știi ce este păcatul. O, nu mai știi, căci din păcat ești făcut, și nu mai știi ce nu este păcatul. Tu știi numai păcatul și atât, și altceva nu mai știi. O, și ai să știi, și n-ai să zici că nu știi. Ai să știi că Eu sunt Dumnezeu, și că ai auzit de la Dumnezeu și n-ai vrut să-L crezi. Tu ești învățat să crezi altfel în Dumnezeu, că așa te-au învățat învățătorii tăi.

Omule, am să te găsesc, să știi că te voi găsi, și iată, am venit la tine și ți-am spus că este Dumnezeu și că vine la tine. Te vei întâlni cu Mine, omule, și îți voi arăta mormanele deșertăciunii tale și îți voi spune că ai fost mincinos și deștept la minciună, și am să-ți arăt slava lui Dumnezeu și ai să vezi ce a fost adevărul, că Eu am în mijlocul oamenilor, am fii născuți de sus, care au stat în mijlocul oamenilor cu Mine, și Mă voi lăsa văzut lângă cei de un chip și de o asemănare cu Mine, iar duhul îngâmfwării se va face cenușă. Amin.

Israele, Israele, preaiubitul Meu popor, a venit vremea să-ți înțelegi lucrarea pe care o ai tu de lucrat cu Mine, tată. Vezi tu, măi fiule, că Eu am dreptate când îți spun că avem de lucrat cer nou și pământ nou? Trebuie, fiule, să le facem iar pe toate, că omul veacului acesta a lucrat șapte veacuri numai minciună, tată. Vezi tu de ce plângeam Eu și te rugam și îți spuneam: «*Israele, Israele, nu mai citi ziare și cărți lumești, și citește Scriptura, fiule!*»? Îți spuneam în mare șoaptă, fiule strâmtorat, că erau numai lupi în jurul tău și în tine. Dar acum când nu ne mai temem de lupi, îți spun cu glas puternic: Israele, Israele, citește, fiule, Scriptura, că scriu în ea mereu, ca să ai ce să citești, ca să ai ce să mănânci, că a venit vremea să mănânci, măi fiule, și să te îngrași, ca să ai putere mare, tată.

O, ce milă am făcut Eu cu tine, copile născut prin lucrarea Mea de înviere! Te-am luat, tată, dintre oamenii veacului acesta și te-am născut, și printre morți te-am născut, și te-am crescut cu greu până azi, și azi îți spun să fii mare, după cât de mare este lucrarea Mea de azi, lucrarea de nimicire a deșertăciunii științei care vine de la om. Ți-am adus să ai tu de la Mine și să nu mai iei

nimic de la om, și să te hrănești frate pe frate cu mană cerească și să crezi ce-ți spun, că iată ce-ți spun: vine vremea, și a și venit, când vei mânca numai cuvântul lui Dumnezeu și atât. Și cum va fi, oare? Așa va fi, și va trebui atunci să faci și tu ce am făcut Eu când nu aveam ce mânca, Eu și cu cei ce se țineau după Mine. Eu trebuie să fiu în tine, Israele, în tine, copile din Israel, și din tine să rostesc cuvânt, și să pun masă prin cuvânt, și să fac din nimic pește și pâine și vin, apă și răcoare și vindecare, lapte și miere, cer și pământ, înviere și viață fără de sfârșit.

Eu cu cei ce au plecat după moarte, cu cei ce pleacă după moarte și după urâciunea păcatului, cu aceia nu mai vorbesc de-acum, că am făcut pas nou, și trecere peste Iordan am făcut, și cine n-a trecut, n-a trecut. Eu merg înainte și binecuvintez pe Israel cel ce a trecut și îl învăț învierea și lucrarea învierii. Dar iată, mai spun ceva: Israele, nu te teme de lupii care mai sunt pe lângă tine. Tu fă-ți lucrarea ta pe care o ai de la Mine, că lupul are după el cursa în care va fi prins, și va muri de foame pe cale. Lupului nu-i place de Mine, și de la Mine nu mănâncă, fiindcă lupul nu știe să mănânce ca Mine. El știe ca el, și va muri de foame lupul cel rămas flămând. Hrana Mea se prinde numai de fii, nu și de lupi, și lupul va urla de foame, și cursa îl va prinde cu foame, și Israel va scăpa de lucrarea lupului. Lupul merge până unde se poate merge, și apoi nu mai trece înainte.

Israele, te-am binecuvântat, tată, și nu te teme de nimic, dar teme-te de Dumnezeu, căci fericit este cel ce se teme de Dumnezeu, că acela ia învățătură de la Dumnezeu și își lucrează salvare. Eu am rostit cuvânt și am făgăduit că se va ridica dintre morți un popor mare și va sta la nunta ta cu Mine întru bucurie și va vedea pe Dumnezeu. Toate cuvintele acestei cărți trebuie să înveți să le vezi împlinirea, căci toate vin spre împlinire. Cine stă după perdea ca să vadă dacă se împlinește cuvântul acestei lucrări și apoi să vină, acela niciodată nu se va mai bucura, că acela a ispitit pe Dumnezeu, acela a pipăit pe Dumnezeu ca să vadă dacă este sau dacă nu este Dumnezeu. Cine a împlinit pe jumătate și nu întreg cuvântul Meu, acela va ofta adânc și va sta oftând și nu bucurându-se înaintea Mea.

Poporul Meu, să știi, tată, că azi se cere să lucrezi bine și nu oricum. Să știi, fiule, că azi îți trebuie iubire mare, ca să-L ai pe Dumnezeu în tine și să fii îmbrăcat cu Dumnezeu, că vine vremea să-ți pun masă prin cuvânt, că pe pământul omului nu va mai fi de mâncare. Vine vremea să faci ce a făcut Ilie din făina și untdelemnul văduvei, și vei fi bogat în untdelemn și în pâine, căci lumea va intra la plata deșertăciunii, și apoi va crește pe pământ grâu ceresc și sfânt, grâu sfânt pe pământ sfânt. Îngrămădește-te, Israele, dă năvală, tată, spre pământul acela sfânt care va rămâne înaintea Mea cu cerul cel nou deasupra sa și cu slava Mea întru lumină de șapte ori mai luminoasă ca acum. Tată, Eu nu-ți spun povești, să nu crezi că-ți înșir basme, fiule. Avem de răscumpărat pământul și pe morții din el, și toate acestea vor fi lucrute prin cuvânt, ca la început. La început le-am făcut pe toate prin cuvânt, și la sfârșit este tot așa, dar la sfârșit va vedea omul toată slava lui Dumnezeu, iar omul cel ce s-a născut din Mine va fi mai presus de orice iubire în mâna Mea și va juca în mâna Mea, căci mâna Mea va fi leagăn de iubire veșnică pentru omul cel de la sfârșit care a ascultat de cuvântul Meu, de s-a făcut om nou, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. În omul Meu cel de la sfârșit se va odihni toată slava Mea, și slava aceasta va fi văzută de omul cel fără iubire de Dumnezeu.

Eu te îndumnezeiesc, copilul Meu iubit, copilul Meu de azi, numai să vrei, tată, că Eu te vreau pentru cer de bunăvoia ta. Tu Îmi vei spune că vrei, iar Eu îți spun să te așezi la învățat, fiule, ca să înveți cum se vrea, să înveți cum să fii ca să vrei. Tu nu trebuie să-Mi spui că vrei. Tu trebuie să fii, nu să vrei. Una e să vrei, și alta e să fii. Poporul Meu, să nu mai ai nimic în afară de Mine, dar trebuie să vrei, și trebuie să înveți să Mă ai pe Mine. Învață, tată, așa cum au învățat fiii grădinii Mele, care stau întru iubire și care se iubesc unii pe alții așa cum Eu am poruncit și nu altfel.

O, fiilor din grădinița Mea, voi, tată, numai pe Mine să Mă ascultați, și așa să învățați tot poporul. Poporul să învețe să nu asculte de voi, ci să asculte de Mine și de trimiterea Mea spre ei,

că Eu am cuvântul Meu în mijlocul poporului Meu, și cuvântul Meu e al Meu. Învățați să stați mai bine decât oricând înaintea Mea, și păstrați, fiilor, legile sfințeniei acestui așezământ, și stați bine de veghe, căci muntele acesta este munte sfânt. Grădinița aceasta este unealtă vie și sfințită. Învățați poporul să nu hulească nici cât un vârf de ac muntele Meu cel sfânt, și să-și pregătească hăinuța și să-și țeară și să-și coasă singuri cămășuța slavei pentru ziua în care cerul și pământul se vor săruta într-o întâmpinare nouă, așteptată de șapte veacuri, fiilor. Învățați poporul să aibă trup și suflet și duh nou, precum în cer, tată.

Vino, poporul Meu, la lecția cea dulce de cer nou și de pământ nou, a cărei cărare este dreptatea și pacea! Vino, Ierusalime, vino! Vino, tată, că tu ești iubirea Mea din urmă! Vino, Ierusalime român, că te-am numit mireasa Mea! Vino, iubito, vino, mireasa Mea, că Domnul tău te iubește cu iubire mare! Voi binecuvânta toate întâlnirile Mele cu tine, numai să vrei să vii la lecția de fiu al slavei care vine văzându-se venind. Nu numai Eu să te chem să vii, și să te văd și pe tine că Mă chemi să vin, că vin din cer la tine, Ierusalime care te aduni la masa harului Meu prin cuvânt. Să te văd venind, și Eu Îmi voi anunța venirea și voi binecuvânta cortul Meu deasupra ta, ca să te umbrească, și Eu să stau cu tine cuvântând în mijlocul tău. Vino și tu, că și Eu vin, dar să nu spui că te stingheresc, și să vii dorindu-Mă și dând orice să vii, că Eu te hrănesc și te adăp și binecuvîntez popasul Meu cu tine și popasul tău cu Mine între cer și pământ.

Binecuvântat să fii, Israele. Eu, Domnul, îți mulțumesc pentru truda ta, și vino, tată, că Mi-e dor de tine! Vino la fântână, vino și dă-Mi să beau, că și Eu îți dau. Să ne astâmpărăm setea unul la altul și să trăim iubirea lui Dumnezeu și să scoatem din fântână și să bem, că voi face din tine fântână de miere, și te vei împărți și vei fi ca mierea, Ierusalime, căci Eu întru tine binevoiesc. Luminează-te și vino, căci cărarea Mea vine spre tine.

Pace ție de la Mirele tău, Ierusalime, mireasa Mea! Amin, amin, amin.

21-05/03-06-1995